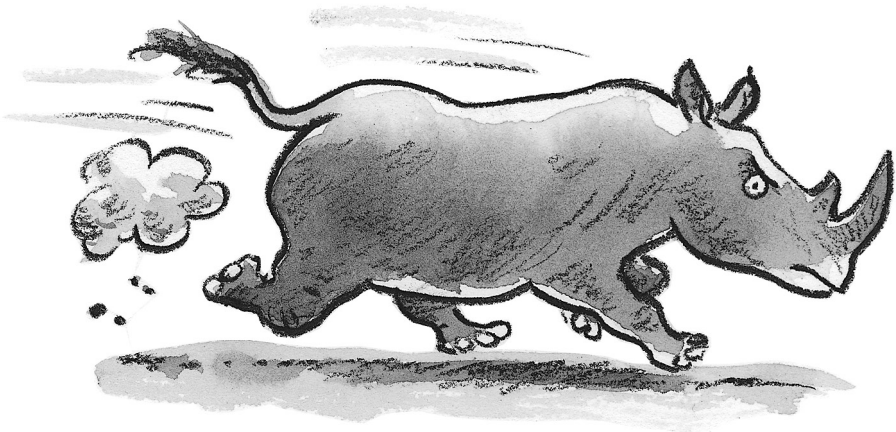

Paul van Loon

Lang leve de Leeuwenkuil

Tekeningen Hugo van Look

Leopold / Amsterdam

Voor Alex van Hooff en familie.
Lang leve 100 jaar Burgers' Zoo!

AVI E5

Eerste druk 2013

© 2013 tekst: Paul van Loon

Met dank aan Jolanda Horsten

Omslag en illustraties: Hugo van Look

Vormgeving omslag: Studio Bos

Auteursfoto: Manisha van Loon

Uitgeverij Leopold, Amsterdam / www.leopold.nl

ISBN 978 90 258 6193 3 / NUR 283

Uitgeverij Leopold drukt haar boeken op papier met het FSC®-
keurmerk. Zo helpen we waardevolle oerbossen te behouden.

Gebrul!

Ergens in Durvers' Zoo klinkt een harde brul.
Daniël houdt meteen op met tekenen.
Hij legt zijn tekenblok met de strip over Pelikaanman
neer en kruipt naar het raampje van de boomhut.
Wat was dat voor een brul?

Geen tijger.
Ook geen beer.
Zelfs een brulaap klinkt anders, denkt Daniël.
Was het misschien de zeekoe?
Opnieuw klinkt die brul.
Eigenlijk klinkt het meer als gejuich.
Een juichende zeekoe?
Dat zou wereldnieuws zijn!
Even kijken.
Vlug klimt Daniël langs de touwladder omlaag.
Over het Haast Onzichtbare Paadje rent hij naar het
dierenpark.
Daar staat de directeur van Durvers' Zoo bij het eilandje
van de pinguïns.
Hij klopt op zijn borst, als een gorilla.
Dan brult hij luid.
'Jaaaaa!'
'Papa,' zegt Daniël.
'Wat is er aan de hand?'
Papa knikt naar Daniël en legt zijn wijsvinger op zijn
lippen.
Hij drukt zijn telefoon tegen zijn oor.
'Echt waar, dus.
Je houdt me niet voor de gek?
Super!
Dankjewel.'
Papa steekt de telefoon in zijn broekzak.
Met twee sterke armen tilt hij Daniël de lucht in.
'Het is gelukt, Daniël.
Hoera!'
Hij maakt met Daniël een dansje voor de pinguïns.
Die klappen met hun vleugels, als een tevreden
theaterpubliek.

‘Leuk, papa,’ zegt Daniël, als papa hem neerzet.
‘Maar wat is er precies gelukt?
Hebben we de Staatsloterij gewonnen?
Zijn we nou miljonair, of zo?’
‘Veel beter!’ zegt papa lachend.
‘Echt veel beter.’
Tjonge, denkt Daniël.
Beter dan miljonair!
Kan dat?
Papa buigt naar Daniël.
‘Luister,’ zegt hij.
‘Dit is nog heel geheim!
Niemand mag het weten.
Kun jij een geheim bewaren, Daniël?’
‘Natuurlijk,’ zegt Daniël.
‘Maar mag ik het wel aan Suzina vertellen?’
‘Eh...
Nou, vooruit.
Maar zij mag het echt niet verder vertellen.
Vooral niet op school!’

Daniël knikt.

‘Zal ik tegen haar zeggen.’

‘Goed dan,’ zegt papa.

Hij kijkt om zich heen.

Dan brengt hij zijn mond bij Daniëls oor.

Heel zachtjes fluistert hij iets.

‘WAT?’

Daniël slaat zijn hand voor zijn mond.

Verjaardag

Vol ongeloof kijkt Daniël naar papa.

‘Komt er een echte prinses?’

Papa knikt trots.

‘En dat is heel bijzonder.

Omdat ons prachtige dierenpark dit jaar honderd jaar bestaat.’

‘Wanneer komt ze dan, papa?’

Papa haalt zijn telefoon weer tevoorschijn en kijkt in zijn agenda.

‘Eh, over drie weken al, zie ik.’

‘Tjonge,’ zegt Daniël.

‘Dan moeten we opschieten met de voorbereidingen.

Want de prinses moet natuurlijk koninklijk ontvangen worden.’

Papa kijkt hem met grote ogen aan.

‘Het klinkt alsof je daar al een idee bij hebt.’

Daniël grinnikt.

‘Vertel!’ zegt papa.

‘Nou,’ begint Daniël.

‘Net als op Koninginnedag, natuurlijk.

Alle dieren gaan met vlaggetjes langs de paden staan.

Ze krijgen oranje hoedjes op en oranje shirts aan.

En ze moeten leuke spelletjes doen.

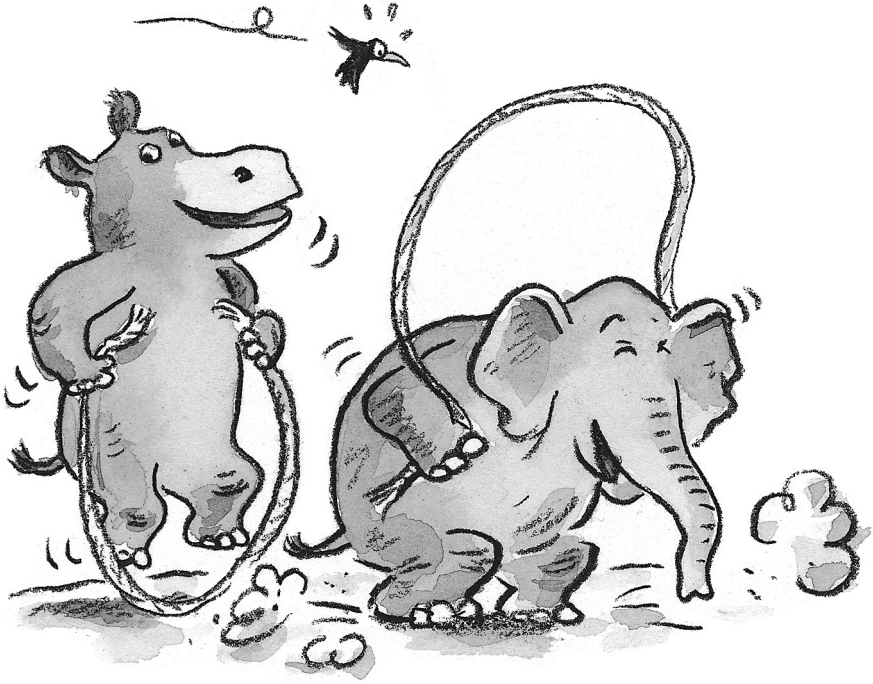
Koekhappen.

En touwtjespringen, en zo...’

In gedachten ziet Daniël al touwtjespringende nijlpaarden en olifanten.

Hij grinnikt weer.

‘En moeten ze dat in drie weken leren?’ vraagt papa.

'Dat kan toch niet!'
Papa en Daniël kijken allebei heel serieus.
Dan schieten ze samen in de lach.
'Maar,' zegt papa, 'we moeten er wel voor zorgen dat het
park er piekfijn uitziet.
En het zou leuk zijn als we de dierenverblijven mooi
kunnen versieren.
Dus er is werk aan de winkel.
Veel werk.'
Daniël knikt.
Opeens beginnen zijn ogen te stralen.
'Dan moeten Suzina en ik ook aan de gang.
De Leeuwenkuil opruimen en poetsen.
Die moet er perfect uitzien als er een echte prinses komt
kijken.

Ik kan haar mijn strips van Pelikaanman laten zien.
En ik zal haar alles vertellen over Theo, de opgezette uil.
En natuurlijk over Grijns-Jan en...'
Papa schudt zijn hoofd.
'Ik ben bang dat dat niet zal gebeuren, Daniël.
De prinses komt naar Durvers' Zoo om een koninklijke
onderscheiding uit te reiken.
Ze gaat echt niet omhoog klimmen langs een
touwladder.
Stel je voor!
De prinses in een boomhut...
Dat kan gewoon niet.
Snap je dat?'
Daniël zucht.
Niet eerlijk! denkt hij.
Onze Leeuwenkuil is toch ook een beetje jarig.
Die bestaat ook al heel lang.
Papa aait hem over zijn bol.
'Kom, kijk niet zo sip, Daniël.
Het is toch fantastisch dat de prinses op bezoek komt.'
Daniël knikt.
Wacht maar, denkt hij.
Ik wil dat de prinses ook in onze boomhut komt.
We moeten een plan maken!